

בס"ד כד' תמוז ה'תשע"ו
הדלקת נרות - 19:21
צאת השבת - 20:11
רבנו תם - 21:04
שעון קיץ - לפי הלוח המדויק של "אור החיים"

שנה שש עשרה - עלון מס' 827
@ ר"ח מנחם אב יחול בע"ה ביום שישי הבעל"ט.
יחדשהו הקב"ה עלינו ועל כל ישראל, לטובה ולברכה,
לששון ולשמחה, לבשורות טובות ישועות ונחמות, אמן.
@ להקדשת העלון או השיעור בלויין : 054-7743834

אברהם יגל

לע"נ בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל
לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל.

מפטירין : "דברי ירמיהו"
(ירמיה א')

פרשת מטות

בדוק ומנוסה - סגולה להשתתף
בסעודה ובעית בניהפ"ג "אוהל-מועד"
השיעור בלויין יחל ב- 21:30

מלטייני הפרשה:

- ← פרשת נדרים.
- ← מלחמת בני ישראל במדיינים.
- ← בקשתם של בני ראובן ובני גד.

"וידבר משה אל ראשי המטות לבני ישראל לאמר זה הדבר אשר צו ה'"

משה רבנו מלמד את ראשי המטות הדיינים והרבנים בעם ישראל, לבני ישראל מלשון להלבין שיניים ולשמח את עם ישראל וכך לקרב כל יהודי ויהודי. או שבא ללמדם שכל התפקיד שלהם ברבנות היא לא בשביל עצמם אלא רק לבני ישראל כמ"ש בגמרא שהרבנות אינה שררה אלא עבודת שצריך להתמסר בכל הכח ממש כמו עבד. (החידוש היומם)

"וידבר משה אל ראשי המטות... לא יחל דברו"
מדוע דווקא פרשה זו פרשת נדרים, שבועות, ו"לא יחל" נאמרה לראשי המטות? אומר הרב משה גורדון בספרו ויקהל משה בשם החתם סופר כי כרגיל ראשי המטות העסקנים והמנהיגים נודרים ונשבעים במיוחד לפני הבחירות מבטיחים ואינם מקיימים ועשויים לשנות ולחזור מדבריהם והבטחותיהם ולכן באה האזהרה דווקא להם "לא יחל דברו ככל היוצא מפיו יעשה".

"החיייהם כל נקבה" (ל"א ט"ו)
בעצם הרי לא נצטוו מתחילה להרוג את הנקבות, ולמה איפוא קצף עליהם עתה? מכאן ראייה, כי כל דבר שהשכל מחייבו, יש לעשותו מבלי לחכות לפקודה. אמר גם בלעם: חטאתי כי לא ידעתי כי אתה ניצב לקראתי. שאם אין אדם מבין דבר שיש להבינו, הרי זה בגדר חטא. (ש"ל"ה הקדוש)

"איש כי ידור נדר לה" (ל, א)
"איש כי ידור נדר" - שיידור כשהוא איש ומיושב בדעתו אבל הנודר בכעסו אינו בגדר איש ונמשל כנהמה. (כלי יקר)

"ככל היוצא מפיו יעשה" (ל, א)
קל מאוד לנודר נדר, אבל קשה לקיים. לכן נאמר "ככל היוצא מפיו" כשם שיצא הנדר מפיו בקלות "כן יעשה" שידאג לקיימו למרות הקושי שבדבר - כפי שנדר...

"זה הדבר אשר צוה ה'"
"אשר"=אהבה שלום נעות. צוה' מלשון צוותא, ובא לומר שצריכים תמיד להיות עם הציבור באהבה ובאחדות ולרדת לעם כדי שיקבלו דבריהם וישמעו לקולם.

"וזאת מלכי מדין הרגו על הכלייהם" (לא, ח)
מה פשר דברי הכתוב "הרגו על חלליהם"? אלא מלכי מדין מפתח בני ישראל החביאו עצמם בתוך החללים כדי שיחשבו ישראל שהם כבר פגרים מתים וישאירו בחיים, אולם נתגלה הדבר לבני ישראל והם הרגו את מלכי מדין בתוך החללים.
"החלצו מאתכם אנשים לצבא" (לא, א)
אם נחלוץ מעמנו את ה"אתכם" היינו האנוכיות שבכל אדם, אז שייך שנהיה "אנשים לצבא" ללחום מלחמת ועבודת הבורא יתברך.
"איש כי ידור נדר... לא יחל דברו, ככל היוצא מפיו יעשה" (ל, א)
לא יעשה דבריו חולין (רש"י) הצדיק ר' מנחם מנדל מקוסוב היה אומר: מי שנוהר תמיד שלא לעשות דברו חולין ומקפיד לכבד כל דיבור שלו (גם חולין) כדבר קודש, זוכה לכך שאף הקדוש ב"ה מכבד כראוי את מוצא פיו ומתקיים בו "ככל היוצא מפיו - יעשה", בבחינת "צדיק גוזר והקב"ה מקיים..."
"ונתנו כלוים מנחלת אחוזתם ערים לשיבת..."
למה לא קיבלו הלויים חלק בארץ ישראל ככל שאר השבטים? היה אומר על כך ר' משה חגיז: משום שהיו פטורים מן השעבוד במצרים: מי שלא סבל מן השעבוד, אינו זוכה לנחלה בארץ ישראל.
ארץ ישראל היא מן הדברים הנקנים ביסורים.
"זהו נעבור הלו"בים..."
הפסוק מתחיל ומסיים בנו"ן כלומר נעבור הירדן שהוא רחב נ' אמה. ויש בו ו'ב' תיבות לומר שכל י"ב שבטים יעברו. (בעל הטורים)

פִּינַת הַנִּיבִים וְהַפְתָּגִמִּים
שְׁעִיר לְעִזָּאֵל = חֵף מִפְּשַׁע הַמְּשַׁמֵּשׁ קֶרֶן לְפִשְׁעֵי אֲחֵרִים. שְׁעִיר = תֵּיִשׁ אֲשֶׁר נִשְׁלַח לְעִזָּאֵל בְּיוֹם הַכַּפּוּרִים. עִזָּאֵל = כְּפוֹי לְצוּק סָלַע או לְהָר אֱלִיּוֹ נִשְׁלַח הַתֵּיִשׁ שֶׁנִּלְקַח לְקֶרֶן בְּיוֹם הַכַּפּוּרִים.
דוּגְמָה: הַהִיסְטוֹרְיָה מְלַמֶּדֶת כִּי בְּכָל מְקוֹם וּבְכָל שְׁעָה הֵיחָדִי שְׁעִיר לְעִזָּאֵל.
מִקּוּר: "וְהַשְּׁעִיר אֲשֶׁר עָלָה עֲלָיו הַגּוֹרֵל לְעִזָּאֵל יַעֲמַד-חַי לְפָנָי ה' לְכַפֵּר עָלָיו, לְשַׁלַּח אוֹתוֹ לְעִזָּאֵל הַמְּדַבֵּרָה [וַיִּקְרָא טוֹן].

למשפחת מוסאי היקרה. צוות העלון "אברהם יגל" משתתף בצערכם בפטירת האם הצנועה והענוה
רחל מוסאי בת ביבי ומרדכי ז"ל
הרופא לשרי לבי ינחם אתכם בתוך שאר אבלי ציון וירושלים ולא תדעו עוד צער

הסידור מכשול מדרך עמי! העלון טעון גניזה. אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה. במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן. ניתן להוריד את העלון באתרים הדתיים "לדעת" ו-"חידושי": <http://www.hidush.co.il/> <http://ladaat.info/>

פקידה לביחשיבה

באיזור חקלאי גרו שני איכרים בעלי חוות סמוכות. באחד הימים, הביט אחד האיכרים ממרפסת ביתו וראה את סוסו של שכנו לוחך עשב באמצע שטח ששייך לחווה שלו. הוא רגז מאוד, ניגש לסוס ומשך אותו והוביל אותו אל המכלאה העירונית. כאשר ראה את שכנו מאוחר יותר, אמר לו: אתה יודע, היום הסוס שלך חצה את הגדר ופלט שטח שלי. מצאתי אותו עומד ולוחך מהעשב בשדה שלי. לקחתי אותו והובלתי אותו במו ידי למכלאה העירונית, ואני מודיע לך שאם אי פעם הסיפור הזה יחזור על עצמו, אני אעשה זאת שוב."

ענה לו השכן: נו טוב...מה אגיד לך? אתמול אני הסתכלתי דרך החלון שלי וראיתי שעדר הכבשים שלך פרץ את הגדר ועבר לשדה שלי. ניגשתי וכינסתי את העדר, הובלתי אותו חזרה לדיר שלך, וגם תיקנתי לך את הגדר. ואתה יודע מה, אם זה יחזור אי פעם על עצמו, **אני אעשה זאת שוב.**

השכן הראשון התבייש כל כך במעשהו, ובמבוכה רבה הלך אל המכלאה העירונית, שיחרר את הסוס, שילם את האגרה מכיסו, והחזיר את הסוס לבעליו.

אינא אדם שלא טועה, העולם גלגל, השתדל תמיד לעזור.

"בניד בשחילי זחיס" - חינוך

בפרשת "שמע ישראל" הנאמרת שלש פעמים בכל יום מוטלת בין שאר חובות החינוך על האב חובת "ושננתם לבניך". האב הוא המורה של בנו בעיני התורה. עליו, כאב וכמורה, מוטלת החובה ללמד ולחנך את בנו. הטלת חובת החינוך על האב יוצרת זהות בין דמות האב ובין דמות המורה. כאשר, ברבות הימים, הוחלפה הדמות המחנכת של האב בדמותו של המורה, עדיין ינק המורה את סמכותו ואת השפעתו מן העובדה שהוא בא מכוחו של האב ומטעמו. בעבודתו החינוכית הוא ממלא את רצונו ואת חובתו של האב. מכאן נבע הצורך בהתאמת השקפותיו ומאוייו החינוכיים של האב ליכולתו של המורה ולהשקפותיו. האב חייב מאז למצוא לבנו מורים ומחנכים שעם השקפותיהם ומטעמם החינוכי הוא מזדהה. ככל שמטרות החינוך של האב ברורות לו יותר, וככל שמעורבותו בחינוך ילדיו רבה יותר - כך הוא יקדיש יותר זמן למציאת המורה, למציאת בית ספר חינוכי לפי ערכי היהדות שיתאים לילדיו.

שיעור התורה הגדול בתבל

ארגון "אברהם יגל" משדר בלוויין בכל מוצאי שבת את שיעורו של הראשון לציון הרה"ג יצחק יוסף שליט"א בבית הכנסת "אוהל מועד" בשעה 21:30 השיעור יוקרן על גבי מסך ענק. בע"ה תתקיים סעודה רביעית, בחסות "בית הלחם"

מקום מיוחד לנשים

בלעדי בינה

רפואה שלימה

לאפרים באבאי בן גולשן הי"ו הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרמ"ח אבריו ושס"ה גידיו. שיחזור לאיתנו הראשון ויזכה לשנים רבות טובות ונעימות

ברכה והצלחה

לאירן ואפרת פינסי שיבורכו מפי עליון ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות שיאיר הקב"ה דרכם ואת מזלם מתוך בריאות איתנה ופרנסה טובה לשנים רבות טובות ונעימות

ביום חמישי בערב

ר"ח מנחם-אב יתקיים שיעור בבית המנוחה **שרה מוסאי** בת סרוור ז"ל 19:00-תפילת מנחה, שיעור ודברי תורה, ברכות וערבית. **הציבור מוזמן**

כל הישועות והברכות

למאור ושירן ביטון הי"ו שתזמו לסעודה הרביעית בלויין זכות השיעור בלויין וזכות מרן **עובדיה יוסף** זצ"ל תגן בעדם שיתברכו ברפואה שלימה, בפרנסה טובה, שיתמלאו כל משאלות ליבם לטובה ורפואה שלימה והחלמה **לניתיא** בן שירן להבדיל לעיני דינה בת שמחה ז"ל

מרכה והצלחה לשרה מוסאי בת ביבי ז"ל מבקשים בזאת להודות לכל העוזרים והמסייעים למשפחה במשך ימי השבעה. לאבי מוסאי ממאפייט "בית הלחם" ולשאלו מאיר ולכלות היקר. שתזכו לברכה והצלחה ובשמחות אצלכם

מרכה והצלחה לשרה מוסאי בת ביבי ז"ל מבקשים בזאת להודות לכל העוזרים והמסייעים למשפחה במשך ימי השבעה. לאבי מוסאי ממאפייט "בית הלחם" ולשאלו מאיר ולכלות היקר. שתזכו לברכה והצלחה ובשמחות אצלכם

מרכה והצלחה לשרה מוסאי בת ביבי ז"ל מבקשים בזאת להודות לכל העוזרים והמסייעים למשפחה במשך ימי השבעה. לאבי מוסאי ממאפייט "בית הלחם" ולשאלו מאיר ולכלות היקר. שתזכו לברכה והצלחה ובשמחות אצלכם

רפואה שלימה לברק משיילקר בן חנה וחיים הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרמ"ח אבריו ושס"ה גידיו. שיחזור לאיתנו הראשון ויזכה לשנים רבות טובות ונעימות

מרכה והצלחה למרדכי ורחל גולדן שיתברכו בבריאות, אושר ופרנסה טובה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, לשנים רבות טובות ונעימות וירוו נחת מיוצאי חלציהם ויתגשמו כל משאלות ליבם לטובה ולברכה וזיווגים הגונים לכל ילדיהם

לע"נ הצנועה והענוה **חנה יוסף אביחצירא** בר מסעודה ז"ל נפטר כה' תמוז. ביום ראשון פקידת שנתו

לע"נ הישר והענו **ליאור דויד** ז"ל בן יהודה ונעמי שיחיו נפטר כה' תמוז. ביום שני פקידת שנתו.

לע"נ הצנועה והענוה **דינה ביטון** בת שמחה ז"ל האזכרה תתקיים ביום ראשון כה' תמוז 18:30 - עליה לבית העלמין 19:00 - מנחה, דברי תורה ברכות וערבית בביהכ"נ "אחוות ישראל" רח' הסירה יבנה הירוקה

פסרת משמחת מרכז ברסלב יבנה ברח' בוכריס במקלט מזמין את הציבור לשיעור מפי המקובל הרב **יוסף שמואלי** שליט"א (בן המקובל בניהו שמואלי) כל יום שני בשעה 20:00 פרטים: הרב איתן צנעני 052-6498161

שבת שלום זמבודק

בריאות והחלמה איתנה:

שלמה לארי בן מרים הי"ו משה נאמן בן מרים הי"ו אברהם נאמן בן מרים הי"ו מרדכי עמרני בן רבקה הי"ו ישראל פריג' רפאל בן מרים הי"ו יצחק-חי כהן זדה בן פרידה הי"ו באבאי באבאי בן מורורי הי"ו לירן מלכה בן ריטה ועמרם הי"ו

ובכללם לרפואת כל חולי ופצועי צה"ל ועם ישראל.

"אל תקרי הליכות אלא הלכות"

מנהגי ימי בין המצרים

הקדמה

הימים שבין יז' בתמוז עד ט' באב, נקראים ימי בין המצרים והם ימי אבלות שנקבעו כזכר לחורבן בית המקדש הראשון, והשני, ועל גלותו של עמנו ממולדתו.

ימי בין המצרים מתחלקים לשלוש תקופות :

- א. מיז' בתמוז עד א' באב, (דומה לאבלות של 30 יום).
- ב. מא' באב עד ח' באב, (דומה לאבלות של שבעה).
- ג. ט' באב - (דומה כמי "שמתו מוטל לפניו").

ריקוד, נגינה, שמיעת כלי זמר :

§ ריקודים ומחולות, וניגון בכלי אסורים בימי בין המצרים, שאבלות בהם היא אבלות של רבים, ויש לאסור עניינים אלו על קטנים שהגיעו לחינוך.

§ שמיעת מוסיקה מכל כלי נגינה, וכן מתוך רשם קול, אסורה בתקופה זו. ואיסור זה כולל שירה במקלה, ושמיעת שירה בפה ואפילו היא מוקלטת.

§ ילדים שלא הגיעו לחינוך, אפשר להקל ולשיר עימם, ולהשמיע להם שירים שאינם משמחים ומלהיבים.

§ בשבתות אין הגבלה על שירת זמירות אפילו בשבת חזון, שאין אבלות בשבת.

ברכת "שהחיינו" :

§ יש להמנע מלברך "שהחיינו" והגענו לזמן הזה" בימים אלו של אבלות, לכן אין לקנות ריהוט וכלים חדשים לבית, כדי להמנע מלברך "שהחיינו".

§ אבל בגדים וכלים שאינם חשובים כגון, לבנים, גופיות, גרביים, כוסות וכדו' מותר לקנות כי אין מברכים עליהם "שהחיינו".

שבת :

§ בשבתות שלפני ר"ח אב - אם מזדמן פרי חדש רשאים לאכול אותו ולברך עליו "שהחיינו", וכן לגבי בגד חדש, ואם לא יזדמן פרי זה שוב לאחר ט' באב, ויתקלקל עד שבת - רשאים לאכול ולברך עליו. גם בימי חול עד א' באב.

תפירה וקניית בגדים וכביסה :

§ מראש חודש אב - לאשכנזים, ובשבע שחל בו ט' באב לספרדים.

§ אסור לקנות או לתפור בגדים חדשים, אפילו אם רוצים ללובשם רק לאחר ט' באב.

§ אולם אם יש הזדמנות מיוחדת לקנות בגד מסוים, כגון שהוא במחיר נמוך או שאין להשיגו לאחר ט' באב, יש להקל בזה.

אכילת בשר ושתיית יין :

§ מר"ח אב, בימות החול נהגו בקהילות אשכנזים והספרדים שאין אוכלים בשר, או כל תבשיל שנתבשל עם בשר. ואין שותים יין, כיוון שבימים אלו רבה האבלות. וחלק מן הספרדים נהגו כך רק בשבוע שחל בו ט' באב.

§ חולים, תינוקות וזקנים - שאכילת בשר חיונית לבריאותם מותרים בזה.

§ כמו כן לא אסרו אכילת בשר בסעודת מצווה.

§ בשבת שחל בו ט' באב, מותר באכילת בשר ושתיית יין.

דברים המותרים בכל ימי בין המצרים :

- § מותר לשחות בים (בחוף נפרד כמובן), בתנאי שאין סכנה.
- § מותר לשטוף את הרצפה.
- § מותר לגוזז ציפורניים.
- § מותר לצחצח נעליים.
- § מותר להסתרק.
- § מותר לגהץ בגדים.
- § מותר לערוך תנאים (ווריט) לחתן וכלה. אמנם, לאחר ראש חודש אב יחלקו כיבוד ללא סעודה.

בח הדיבור - פרשת מטות

מטות=ר"ת תורה, מצוות מעשים טובים. ואיך מקיימים את זה "ויאמר משה אל ראשי" = ר"ת מורא שמיים לפני הכל, ואם יש, אז בוודאי עבירות לא יעשו. הפרשה מדברת ברישא על נדרים שזה עוון חמור מאוד שעליו נשענת היראת שמים. ואלה הדברים שעליהם נאמר "ויראת מאלוהיך" והיראה באה לחייב את האדם שיעמוד בדיבורו ולקיים את הבטחתו, אם זה לאדם ואם זה לחפצי שמים **נדב**=ר"ת זבר באשון נותן שחלילה לא להכשל בנדרים. "ואם החרש יחרישו..." רומז לשני אנשים שמדברים לשון הרע ורכילות, כאשר השני ששומע מחריש ולא עוצר את הראשון מלדבר שגם הוא בעונשין, ואם יכול היה להפר לה בו ביום ולא עשה כן, אומר המשך הפסוק "ואם הפר יפר אותם אחרי שמעו ונשא את עוונה"-אומר רש"י: הוא נכנס תחתיה. למדנו מכאן שהגורם תקלה לחברו הוא נכנס תחתיו לכל העונשין ואז הפך יפך אותם אחר-כך **ימרר** בבכי שלאחר המעשה. "אלה החוקים אשר צוה ה' את משה בין איש לאישתו בן אב לבתו בנעריה בית אביה". מדבר הפסוק לכל המשפחה צריכים לקיים את החקים אשר צוה ה': איש, אישתו, בנו, בתו, צריך האב להעביר את התורה למשפחה, ואם עובד לפרנסתו **חקים** אותיות קמח שנאמר "אם אין קמח אין תורה". אז מעביר את התפקיד לאשתו שתעביר הלאה. **משה** בין איש=ס"ת שנה לאישתו את הלימוד ולאחר מכן "את משה בין איש"=ס"ת שנתה האישה לבן ולבת. הפסוק מדבר לאור דווקא על המשפחה והילדים אלא כל אחד מישראל שיש בו תורה או כל דבר אחר שיכול להשפיע ולעזור לאחינו להכניסם תחת כנפי השכינה. **איש כי ידר נדר**=ר"ת אכני דהיינו שרוצה לנדור יכין הכסף קודם לנדור, ובמקום לנדור עדיף להוציא מפיו תפילות ורגנות **איש כי ידר**=ס"ת ש"ב. "וקמו כל נדריה וכל אסר אשר אסרה על נפשה יקום"=ס"ת המלה שהוציאה גרמה על נפשה יקום לשון אזהרה. ידוע שבאלול עושים התרת נדרים וקללות וזה זמן תשובה על כל עוונותינו. "לא יחל דבר ככל"=ס"ת אלול. עושים פנמיים התרת נדרים, בראש השנה ויום הכיפורים. **איש=אדם** ירא שמים. **כי יום כיפורים**. מחמש המאות מן האדם=ס"ת נשמת. "היצאים לצבא אחי" = ס"ת אדם דהיינו נשמת האדם צריכה להיות שייכת אך ורק לצבא ה'. "מחמש המאות" אותיות התאום דהיינו שישלים האדם את חברו, זהו חמש מאות דהיינו לאחר מכן אלף כך יהיה מושלם. וזה רומז למחצית השקל, שיבין האדם שהוא רק חצי וצריך להשלים עוד חצי וגם ישלים את חברו ועל זה נאמר כל ישראל ערבים זה לזה. "והרמות מכס לה" דהיינו לתת מעשרות מאת אנשי המלחמה = ר"ת מאה. "נפש מחמש המאות"=ר"ת מנה דהיינו מי שיש מנה רוצה מאתיים לכן נרמז לתת מהמאה או מהמנה מעשרות וישבור תאוותו. "כי תשובון מאחרי"=ר"ת כתם. ויסף עוף להניח במדבר=ס"ת בודף דהיינו הכתם רודף אחריו האדם תמיד. **תרבות** האותיות באמצע הם בור דהיינו או תהיה כמו כל החברה מעל פני האדמה וחי טוב או אתה חי את חייך בבור. לכן נחוס על נשמתנו ונלך רק בדרכי התורה הקדושה. (מעבדכם הנאמן א.ש.)

" ואבותינו סיפרו לנו "

עמוקות פעוטה עם תיקייה בידיה. מיד זעק ר' מוטי: "מה? מה? הם שכחו אותה... חסרי אחריות... מדוע הם לא מתקשרים? היכן הם? איזה נס שחזרתי לרכב... מה היה קורה אם לא היינו חוזרים לרכב? הילדה הייתה עלולה להישאר כאן כל הלילה ברכב החנוק הזה, ה' ישמור!"

ר' מוטי חיפש את מספר הטלפון של המשפחה - אך הבעיה הייתה שהם התקשרו אליו מביתם בירושלים, בעוד שכעת הם בבני ברק. מיד עשה את דרכו לאולם האירועים בעוד שאשתו ניסתה להרגיע את הפעוטה שהתעוררה ופרצה בבכי.

ר' מוטי נכנס כרוח סערה לאולם, חיפש את אבי המשפחה והוציאו משם החוצה ובכעס רב אמר לו: "אתה נורמלי? שוכח ילדה אצלי ברכב בלי לשים לב?" האב והאם חיפשו את ילדיהם וראו שכולם נמצאים ואמרו לו: "אנו מצטערים. כל ארבעת בנותינו כאן, לא שכחנו אף ילדה."

ר' מוטי צחק. "אני חושב שאתם טועים!" הוא לקח אותם לרכב והראה להם את הילדה הבוכיה. ההורים ראו אותה ואמרו לו: "אנו שוב מצטערים, זו לא הילדה שלנו! איננו מכירים אותה. כשכנסנו לרכב ראינו אותה כבר יושבת במושב האחורי וחשבנו שזו הבת שלך."

דממת הים שררה באוויר. ר' מוטי נזכר כי הפעוטה עם התיקייה עלתה ראשונה לטנדר מיד כשהגיע לרחוב הירושלמי. הוא היה בטוח שהיא בת משפחתם אך עכשיו מתברר לו שאין לה קשר עם המשפחה שעלתה. לפתע גופו הצטמרר לחשוב מה היה קורה אם לא היה חוזר לרכבו... הפעוטה יללה בשקט ולא דיברה כלום. ר' מוטי חשב שהוא חולם. רק לפני כמה דקות הוא היה בדרך לנוח והנה כל זה... אך כיצד מאתרים את הורי הילדה?

רעייתו של ר' מוטי פתחה את התיקייה ושלפה משם חוברת תווי מוסיקה. על המחברת נכתב בטוש זוהר, ממש משמייים: שייך לציפורה ירושלמי, רח' רימוני נחושת 14, י - ס טל... המוצא הישר מתבקש לפנות למשפחת ירושלמי.

ר' מוטי התקשר, אך הקו היה תפוס. כנראה מתקשרים למשטרה לדווח על היעדרות בתם... לאחר כמה דקות דיבר איתם ר' מוטי: "שלום, ירושלמי! הבת שלכם אולי חסרה?"

"א-י-פ-ה ה-י-א?" - נשמעה זעקה צעקה בטלפון - "כל ירושלים מחפשת אותה!"

בסופו של דבר התברר שהפעוטה לומדת בשיעור נגינה בשעות הצהריים ומחכה היא תמיד לאביה שיאסוף אותה. באותו יום הודיע לה אביה שהוא לא יוכל לאסוף אותה וכי חברו בעל טנדר לבן יאסוף אותה. לר' מוטי יש טנדר לבן והוא עצר בדיוק בזמן ובכתובת ממנה הייתה צריכה הילדה לעלות. הילדה עלתה, איפוא, לטנדר של ר' מוטי ולא של החבר, והיא חיש קל נרדמה מעייפות...

גם כשהאדם עייף ומותש ולפתע באים לו ניסיונות - עליו לדעת שהכל מנוהל ע"י בורא כל העולמות - טובה! תארו לכם מה היה קורה אם לא היה חוזר לרכבו, חלילה. ה' ישמור ויציל!

כמו כן נשנן את הכלל המפורסם: "ממצוות לא מפסידיים בחיים!" (ברכת דוד).

בספר "נפלאותיו לבני אדם" מובא מעשה מופלא: ר' מוטי הינו נהג טנדר הסעות המתגורר בבני ברק. עייף ומותש היה ר' מוטי כאשר צילצל הטלפון הנייד שלו ועל הקו הייתה משפחה ירושלמית שביקשה ממנו להסיעה לאירוע משפחתי בבני ברק.

ר' מוטי, שבדיוק שהה באותם רגעים ליד ירושלים, הסכים לקחתם. היה זה כבר לאחר יום ארוך ומתיש וכל שרצה זה רק להגיע כבר לביתו לנוח מעט לפני תפילת ערבית והשיעור הקבוע.

"אנו שולחים אליך את אחד הילדים למטה. אנא צפור בהגיעך לבניין", ביקשו בני המשפחה מר' מוטי. הערב ירד על ירושלים ור' מוטי עובר בסבלנות עוד רמזור בפקק בכניסת העיר, עד שהגיע לפתח ביתה של המשפחה והודיע בקול עייף ותשוש על הגיעתו.

ילדה פעוטה עם תיקייה התקרבה בשמחה אל הטנדר, פתחה את הדלת ורצה לתפוס מקום בספסל האחרון ליד החלון. לאחר דקה הגיעו בני המשפחה אל הטנדר ותפסו מקומותיהם. הילדים צהלו משמחה לקראת האירוע תוך כדי שר' מוטי משוחח עם ראש המשפחה.

הרכב הגיע לאולם האירועים בבני ברק, האב שילם לר' מוטי ומכאן הוא המשיך לכיוון ביתו תוך כדי פיהוק עמוק של עייפות.

הוא החנה את רכבו בחניון ביתו וכל בקשתו היא רק לתת תנומה לעפעפיו הכבדות מתשישות.

והנה, ממש בכניסה לבניין, מצלצל הסלולארי שלו: "מה נשמע?" - הייתה זו אשתו. "ברוך השם." ענה.

"מה חדש איתך?"

"הכל בסדר, אני כבר עולה, ממש בכניסה לבניין." צהלת שמחה נשמעה מפי אשתו: "איזה יופי! אני בדיוק צריכה לצאת לפעילות התנדבות מטעם 'עזר מציון', יהא זה נפלא עבורי אם תיקח אותי ברכב עד מקום הפעילות..."

משהו בתוכו נרגז בליבו והוא חשב לעצמו: "מה רוצים ממני היום... אוף, אין לי כוח לשום דבר!" כל מה שהוא רק חולם כעת זה רק לעלות, לשתות משהו ולנוח מיום הנסיעות הארוך וגם בבואו סוף סוף לביתו מחכים לו נסיעות?

"אל תעלה עדיין...". אמרה לו אשתו - "בבקשה, מחכים לי ואני פשוט מאחרת... עשה לי טובה, ממש אין לי כוח למוניית עכשיו. הקדש לי רק חמש דקות. בבקשה, עשה לי טובה..." אם יודע האדם שממצווה וחסד לא מפסידיים, להיפך, רק מרוויחים ועושים נחת רוח לקב"ה - וגם כשאין כוח לגמרי - מקבלים באהבה, שהכל מאת ה' - מתגלית הישועה!

ר' מוטי מסתכל על הרכב וממש אין לו כוח לחזור אליו. נמאסה עליו הישיבה מול ההגה והוא קיווה כבר שלא יחזור אליו עד מחר בבוקר, אך אינו רוצה לסרב לאשתו היקרה. הוא לקח את צרור המפתחות, פתח את הרכב, התיישב בלא חשק והתניע.

אשתו יורדת בשמחה ופותחת את הדלת האחורית כדי להכניס את חבילתה ומיד היא נכנסת להלם: "מה זה?! מי זו?! מי זו הילדה שנרדמה כאן באוטו!?"

ר' מוטי קפץ ממקומו: "איזו ילדה?" בספסל האחרון שברכב, צמוד לחלון, ישנה לה